नेव निसृष्टपूर्व वानरेभ्योयथेच्छभोगाय कदापिनानुज्ञातं ॥ ५ ॥ ६ ॥ एभिर्ह्नुमदायैः प्रधर्षणायामारब्यायां वनपालकैर्वारितं ॥ मामपि अपिनेतरान्पालकान् अचितयं तः ॥ ७ ॥ भुकुटिं वके भुवौ ॥ ८ ॥ इमे मदीयाः संरब्धतराः निवारणायातियत्नवंतः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ विज्ञाप्यमानं ॥ दिधमुखेनेतिशेषः ॥ १२ ॥ १२ ॥

नेवर्क्षजरताराजन्नवयानचवालिना॥ वनंनिसृष्टपूर्वतेनाशितंतत्तुवानरेः॥ ५॥ न्यवानरयमहंसर्वान्सहेभिवनचारिभिः॥ अचित यित्वामांहृष्टाभक्षयंतिपिवंतिच॥६॥एभिःप्रधर्षणायांचवारितंवनपालकेः॥मामप्यचितयन्द्वभक्षयंतिवनोकसः॥ १॥शिष्टम त्रापविध्यंतिभक्षयंतितथापरे॥ निवार्यमाणास्तेसर्वेभ्युकुटिंदर्शयंतिहि॥८॥इमेहिसंरब्धतरास्तदातेःसंप्रधर्षिताः॥ निवार्यतेवनात्त स्मात्कृद्देवीनरपुंगवैः॥९॥ततस्तेर्यदुभिवी रेवीनरेवीनरर्षभाः॥संरक्तनयनैःकोधाद्धरयःसंप्रधर्षिताः ॥ १०॥पाणिभिर्निहताःकेचि केचिजानुभिराहताः॥प्रकृष्टांश्रतदाकामंदेवमांगेचद्शिताः॥ ११ ॥एवमेतेहताःशुरास्वयितिष्ठतिभर्तरि॥ क्रत्संमध्वनंचेवप्र कामंतेश्वभक्ष्यते॥ १२॥ एवंविज्ञाप्यमानंतंसुग्रीवंवानरर्षभं॥ अप्रन्छत्तंमहाप्राज्ञोलक्ष्मणःपरवीरहा॥ १३॥ किमयंवानरोराजन्व नपःप्रत्यपस्थितः॥ किंचार्थमभिनिर्दिश्यदुःखिनोवाक्यमबवीत्॥ १४॥ एवमुकस्तुसुग्रीवोलक्ष्मणेनमहात्मना ॥ लक्ष्मणंप्रत्युवा चेदंवाक्यंवाक्यविशारदः॥१५॥आर्यलक्ष्मणसंप्राहवीरोद्धिमुखःकपिः॥अंगदप्रमुखेवी रैर्भक्षितंमधुवानरेः॥१६॥ नेषामकत कार्याणामीदृशःस्याद्यतिकमः॥वनंयद्भिपन्नास्तेसाधितंकर्मतत्ध्वं॥ १७॥वारयंतोभृशंप्राप्ताःपालाजानुभिराह्ताः॥ तथानग णितश्चायंकपिर्द्धिमुखोबली॥ १८॥ ॥ १६॥ १६॥ यत् यथा वनमिषपनाः नाशियतुं प्रहत्ताः॥ १७॥ वारयंतः ॥ हेतौ शता ॥ वारणाद्धेतोर्जानुभि

राहताः पालाः प्राप्ताः ॥ १ ८ ॥